

dens Bestemmelse. Hvis et saadant Vighus bliver opført, saaledes at man ogsaa kunde holde Sigtaler for de tilstedeværende der, vilde det efter Omstændighederne kunne optage en større Plads paa Kirkegaarden. Men saa forekommer det mig, at der maatte kunne rejses Spørgsmaal, om Kirkefejeren virkelig var forpligtet at finde sig deri. Jeg henviser altsaa til de Vanstieligheder, som dette Vædringsforslag vil kunne berede Loven. Vil man i ethvert Tilfælde foretage denne Forandring, bør man ikke lægge Besøftningen over paa Kirkefejeren, men det maatte vel blive Kommunernes Sag at afholde den, og det, tror jeg dog, vilde blive et stort Spørgsmaal, om en Lovbestemmelse, der gjorde det til Pligt for Landkommunerne ved enhver Kirkegaard at indrette et Vighus, vilde være videre kærkommen. Ganske vist vilde det vel ikke dreje sig om overdrevent store Beløb, men der er Landkommuner, der ere saa smaa, saa at selv et Beløb af 100 eller 200 Kr. kan tynde meget stærkt paa deres Budget. Man maatte vel snarere lade det være en frivillig Sag for Kommunerne. Men dertil skal jeg bemærke, at skulde man have en sliq Bestemmelse, hører den naturlig hjemme i Sundhedsvedtægterne. Saa kan Sogneraadet optage Spørgsmaalet og selv være Herre over, hvorvidt det vil træffe denne i og for sig heldige Foranstaltning. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade det høje Ting at stemme mod Vædringsforslaget. — Under Nr. 5 have vi stillet Forslag om en forandret Affattelse af Lovforslagets § 5, der taler om den Vægerne tilkommende Ret til at foretage Obduktion i Tilfælde af mistænkelige Dødsfald. Det forekommer os, at der ikke er Grund til at give Reglen i det Omfang, hvori den der er givet, at man ogsaa skulde have Ret til at foretage Obduktion efter saadanne Sygdomme, der falde ind under andet Stykke i Lovens § 2, Difteritis, Tyfus o. desl. Har man Mistanke om, at der foreligger et saadant Sygdomstilfælde, er det tilstrækkeligt, at man med behørig Forsigtighed begraver Liget og foretager den fornødne Desinfektion. Det er egentlig kun ved pestagtige Sygdomme, for at bruge en kort Bencævnelse, at Obduktion har Interesse, og det er vel egentlig ogsaa dem, der havees for Dje. Vi have derfor foreslaaet, at Bestemmelsen skulde indskrænktes til at gælde alene de nævnte farligere Sygdomme. — Vædringsforslaget til § 7 er en Redaktionsændring, idet det formentlig bør være det sidste Stykke og ikke det første Stykke af Paragraffen, til hvilket der skal henvises. — Vædringsforslaget til § 8 er ogsaa en ren Redaktionsændring.

Vi have fundet, at man i Stedet for et Ord af fremmed Oprindelse bør benytte det danske Ord, og der ligger maasse ogsaa en lille Nuance i Udtrykket, idet det danske Ord kommer det, der i Virkeligheden har været tænkt paa, nærmere. — Vædringsforslaget under Nr. 8 kan sammenholdes med Vædringsforslaget under Nr. 17. Der tales i disse Tilfælde om, at Lægen er pligtig til at meddele Attest uden Betaling, men naar man ser hen til det foregaaende, saa er der ved „Lægen“ dels ment Epidemilægen, dels den private Læge, Huslægen eller den privat tilkaldte Læge, men det forekommer os ikke, at vi kunne sætte nogen Bestemmelse om, hvorledes den privat tilkaldte Læge bliver at honorere for den Virksomhed, han udfolder i de paagældendes Interesse. Vi have derfor ment, at Bestemmelsen om den gratis udstedte Attest maatte indskrænktes til Epidemilægen. Vædringsforslaget under Nr. 11 behøver ingen nærmere Begrundelse, da Ting jo kunne tilintetgøres paa anden Maade end ved at opbrændes, f. Eks. ved Nedgravning. — Vædringsforslagene under Nr. 13 og 14 trænge heller ikke til videre Begrundelse; thi Forbudet mod Bortfjytning af Mælk fra Mejerierne bør tillige omfatte Balle, og Vædringsforslaget under Nr. 14 er kun en Tydeliggørelse af Teksten. Vi have dernæst under Nr. 16 foreslaaet tilføjet et nyt Stykke. Det samme Hensyn, som fører til, at man maa kunne skride ind naar der er Smittefare til Stede, imod at Mælken fjernes fra Mejerier eller Udsalgssteder, taler ogsaa for, at man maa kunne forbyde Bortførelse af Mælk fra Huse, hvorfra Smitte kan berygtes. Ved dette Forslag har man navnlig villet forhindre, at Mælk, som mulig er smittebringende, bliver af den, der er Lodtager i et Mejeri, ført til dette og derved inficerer hele Mejeriets Beholdning. — Jeg kommer dernæst til Vædringsforslaget til § 23. Udvalget har her foreslaaet en ny Affattelse af Paragraffen og derunder ogsaa Optagelse af det Stykke i § 1, som man under Nr. 1 har foreslaaet udstemt. Udvalget har kunnet tiltræde, at man ogsaa uden for offentlig Behandling af Sygdomme ligesom tidligere skal kunne paabyde Foranstaltninger til Desinfektion, og ligeledes, at Bestemmelsen i § 18 om Mælk skal kunne komme til Anvendelse uden for den offentlige Behandling, men derimod have vi ikke kunnet gaa med til, at Paabuddet i § 21 skal kunne gives i sliqe Tilfælde, saaledes at man skulde kunne paabyde Lukning af Stoler og forbyde offentlig Forfjytning af Sigfølger. Det forekommer os ikke rigtig. Er der ikke Anledning til at paabyde offentlig Behandling,